

Halasi Zoltán

PÁROK A KOCSMÁBÓL

1. A vallomás

...Ha lesimíthatná szélfúttá gyér haját...!
 (Mind az öt szál égnek meredt.) De nem, s nem!
 Vallott hát tovább hévvel, rezzenetlen
 a hölgynek. Ám az – ó jaj – leette magát,
 s mutatóujjával a szoknyácskáról menten
 a foltot tüntetgette lopva. Esményietlen
 egy hely volt ez a Szlovák, mi tagadás.
 Azok a randán visszhangzó alu-lambériák...!
 Ha volt hiba, mégsem az álmennyezetben,
 ezt hamar konstatálták mind a ketten.
 Az, aki reszketve dohányzott, pedig nem szokott,
 közben a kávétejszínes pohárkát szabdalta körme.
 És az, aki kinyílt, noha már visszakozott,
 míg homloka közepén járt mutatóujja körbe.
 Hullámzott közöttük valami más.
 Pontosan érezték – forróhideg.
 A nő: megzavart radarállomás.
 A férfi: becsipődött ideg.

2. Inkongruencia

Nem kerget sportmotort, nem vezet kamiont.
 A blues zenét kinőtte.
 Jachtot se tart, se csónakot. Viszont
 érdeklí Goethe.

Nem épít házat, nem tervez kerítést.
 És gyereke se lesz több.
 Téged figyel, zártkörű vetítést.
 Marasztót. Menesztőt.

Inkongruencia, mondják az okosok.
 Sebaj, éljük meg ezt is.
 Ami bizonyos, az a semmiben kotyog.
 Órizd a székszíst.

3. Sétából jövet

Túl Mátyásföld-alsón, túl a szeméttelen,
túl egy-két cseh filmbe illő jeleneten,
egymástól egyre távolabb azonban,
a poros úton, fénybuborék-halomban
rezgett az ősz.

Szoktam a gömbakácok egyensorfalát,
a rám húzott vigyori házibarát
papucskát, az én kerestem botrányt.
Más nem sült ki belőle, csak hogy a nap süt ránk
– ma legalább.

Míg finom rajzú szádból dőlt a szó,
a csipkedő inkább, mint a simogató,
végig az járt a fejemben,
hogy láthatok olyasmit a szemedben,
amit te nem...?

Balázsovics Mihály

HÁLAPÉNZ

az utókor általában kegyetlen
mindez nézőpont kérdése innen
onnan akár keresztbe s az idő
csak néha nagyító inkább cél-
kereszt-optikája szembogarába emeli
a mikró részleteket csiszolatlan üveg-
lencse ha akarod homályosabb
mint a lélekbúvárok kutatta
mélység a semmi mélysége ezért
kegyetlenebb az emlékezés a gyors
egyszerű halálnál mikor már
megsuhintottak az évek a fel-
habzsolt férfikor úgy nézel ki
mint amaz áldozati állat aki
némán-ordítva a taglót várja
egy elhagyott vágóhíd hússzínű
tégglákkal kirakott udvarán egyedül
és nincs aki megkegyelmezzon